

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Rvperti Abbatis Monasterii Tuitiensis, ordinis sancti
Benedicti, Theologi antiqui ac plane clarissimi, in Cantica
Canticorum de incarnatione Domini commentario[rum],
libri VII**

Rupertus <Tuitensis>

[Köln], 1527

VD16 B 3703

Sicut malus inter ligna sylvarum: sic dilectus meus inter filios

urn:nbn:de:hbz:466:1-34445

runt eum & iurgatae sunt. Inuiderunt illi, habentes iacula. Et alibi. Multae filiae congregauerunt diuitias, tu supergressa es uniuersas. Itaque & spinarum & filiarum blasphemiarum sunt Iudaeorum, sectae sunt haereticorum. Quaecumque huiusmodi spinarum lacerauerunt me, ipsae & amictam meam lacerauerunt, quaecumque huiusmodi filiae tibi inuiderunt, & mihi detraxerunt. Vbi ego spinis compungebar, imo & clauis configebatur tu praesens patiebaris mente conuulnerata: & ubi tuae uirginitati a filiabus derogatur, mihi quoque inuidiose detrahitur. Verum sicut ego spinas pertuli quidem, sed exuperavi: ita & de te ueraciter praedicabitur, quia cunctas haereses intermisti. Ad haec inquam.

Prou. ult.

¶ Sicut malus inter ligna sylvarum: sic dilectus meus inter filios

¶ Malus lignum fructiferum, ligna sylvarum sine fructu sunt. Sic dilectus meus boni operis, facit fructum, filij uero ociosi & inutiles sunt. Dicunt enim, & non faciunt. Solummodo in hoc oportune gloriantur, quia filij sunt. Semen Abrahamaui sumus, pater noster Abraham est, unum patrem habemus deum. Isti sunt filij & quasi sodales dilecti mei. Itaque suo quidem arbitrio filij sunt dei, filij Abrahamae: sed reuera ligna sylvarum, imo ex patre diabolo sunt, & tanquam ligna sylvarum, quia non solum non faciunt fructum bonum, uerum etiam fructum faciunt malum, suntque cubilia leonum, habitacula draconum, omniumque latibula ferarum, id est, spirituum malignorum.

Filij inutiles Iudaei.
Matth. 23
Iohan. 8

RVP. IN CAN. CAN, CAP. .I

nor, profecto excidentur & in ignem mittentur. Dilectus autem meus qualem, quam bonū inter eos fecit fructum. Vtiq; fructum uitæ æternæ, quia non ut cunq; bona arbor ipse, sed lignū uitæ est. Hoc ego experta sum. Quomodo?

¶ Sub umbra illius quem desiderabam sedi, & fructus eius dulcis gutturi meo.

Lucæ. I

Fructus eius dulcis.

¶ Ex quo mihi angelus locutus est, spiritus sanctus superueniet in te, & uirtus altissimi obumbrabit tibi: ego sub umbra illius sedi. ¶ Non steti ad horā sub umbra, ut interdum paterer carnis æstum, interdum haberem refrigerium: sed omnino sedi, quia semper pacem habui, iugiter sub umbra illius quieui: Et fructus eius dulcis gutturi meo, id est, cordi meo. Quis uestrū nescit, q; sit fructus eius dulcis? Expulit em̄ a nobis amaritudinem mortis, & uitæ æternæ dulcedinem indidit. Malus fructus, imo malus mortuus, quod Adam per Eua uitam perdidit, & mortem inuenit, bonus fructus, quo genus humanum per Mariam mortem perdidit, & uitā inuenit. Hic est fructus eius. Ad quid enim uenit, ad quid succreuit inter ligna syluar, nisi ut faceret huiusmodi fructum, quo euacuaret primæ præuaricationis reatum, ligni ueriti mortem? Vbi tempus uenit huiusmodi fructus edendi, accipiens panem & uinum, & benedicens, accipite (inquit) & comedite, hoc est corpus meum: accipite & bibite, hic est sanguis meus. Nō uidistis ibi carnes & sanguinis speciem: profecto nec Eua uidebat promissam sibi a serpente dei similitudinē. Nō uidistis, nisi panem & uinū profecto nec Eua uidit nisi pomū uisu uel aspe-

Matth. 26
Luc. 22.

Gene. 3.